

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Biz Kimiz?

BİZ KİMİZ? NEYE İNANIYORUZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

BİZ KİMİZ? NEYE İNANIYORUZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

Hamd, ancak Allah (c.c.) içindir. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. Allah (c.c.) kimi hidayete erdirirse onu saptıracak, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur.

Allah'tan (c.c.) başka ibadete layık ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki, Muhammed (s.a.v.) O'nun kulu ve Rasulü'dür.

Muhakkak ki, sözlerin en doğrusu Allah'ın Kelamı, yolların en hayırlısı Muhammed'in (s.a.v.) yoludur. İşlerin en kötüsü ise sonradan uydurulanlardır. Sonradan uydurularak dine sokulan her amel bidat, her bidat sapıklık ve her sapıklık da ateştedir.

Bundan sonra; Bizler sahih hadiste **“İslam garip olarak başladı, yine garipliğe geri dönecektir, müjdeler olsun o gariplere”** şeklinde vafedilen ve müjdelenen garipler zümresine dahil olmaya gayret eden bir avuç muvahhidiz. Hiç bir makamımız, kariyerimiz, ünvanımız olmadığı gibi yeryüzünde bilinen hiç bir cemaat, hizip veya ekolle de bir ilişkimiz yoktur. Bilakis günümüzde İslam adına faaliyet gösteren bütün kişi ve kuruluşlardan beriyiz. Bizler sahih hadislerde yegane kurtulan fırka (Fırka-i Naciye) ve de Taifet'ul Mansura (Allah'ın yardımına mazhar olmuş topluluk) olarak vafedilen Ehli Sünnet ve'l cemaatin, ashab'ul hadis'in, ehl'ul hadis ve'l eserin akidesine iman etmişiz ve de yine sahih hadislerde anlatıldığı üzere “kıyamet gününe kadar hakk üzere galip gelecek olan bir taifenin sürekli var olacağının” şuurundayız ve o muzaffer taifeyi bulup ona iltihak etmeye çalışıyoruz.

Bizler Adem (as)'dan başlayıp Nuh (as)'a oradan nebilerin sonuncusu Muhammed (as)' a kadar bütün rasullerin ortak daveti olan tevhide, tağıtu reddedip bir olan Allah'a ibadet etmeye davet ediyoruz. Rasulullah (sav)'den sonra da raşid halifeler onun davetini sürdürmüş; selef-i salihin dediğimiz ilk üç hayırlı nesil de bu nebevi sünneti en iyi şekilde temsil etmiştir.

Hatem'ul enbiya (sav) selef hakkında şöyle buyurmuştur:

Sahih'de İmran bin Husayn (radiyallahu anh)'tan rivayet edildiğine göre Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: **“Ümmetimin en hayırlısı benim çağımdır. Sonra onların ardından gelenler. Onlardan sonra daha sonra gelenlerdir. -İmran (radiyallahu anh), kendi çağından sonra iki nesil mi üç nesil mi zikretti bilemiyorum, der- Daha sonra istenmediği halde şahitlik yapan (yemin eden); hıyanet eden, fakat güvenilmeyen; adak adayan, ama yerine getirmeyen ve aralarında şişmanlık (yeme-içme düşkünlüğü) görülen bir toplum gelecektir.”** (Buhari, Fezail: 1)

Bizim akidemiz ilk üç hayırlı nesil dediğimiz Sahabe, onları güzellikle tabi olan Tabiun ve de onlardan sonra gelen Etba'ut Tabiin imamlarının kısacası selef imamlarının akidesidir. Evzai, Sufyan'us Sevri, Hasen'ul Basri, Abdullah ibnu Mubarek, İmam Şafii, İmam Malik hepsi aynı akidededir. Onlardan sonra bu nezih akidenin davetçiliğini Buhari, Muslim, Darimi, İbnu Huzeyme, Ebu Davud vb hadis imamları üslenmiş -ki birçoğu İmam Ahmed bin Hanbel'in

talebesidir- ardından İbnu Batta, İbnu Mende, Lalekai gibi imamlar selefin akide hakkındaki nakillerini toplamışlardır.

Belli bir dönemden sonra selefi salihin akidesinin neşri görevini özellikle Hanbeli uleması üslenmiştir. İbn Kudame'den sonra Şeyhulislam İbn Teymiye ve talebeleri Hanbelilerden İbn'ul Kayyim, İbnu Muflih, İbnu Abdilhadi ve Şafiilerden Zehebi, İbn Kesir gibi alimler akideyi neşretmiştir. Daha sonraki dönemlerde İbnu Receb, Merdavi ve diğer Hanbeli fakihleri kanalıyla selefi salihin akidesi gündemde kalmış ve nihayet Şeyhulislam Muhammed bin Abdilvehhab Necd havalisinde tevhid davetini başlatmış ve onun yetiştirdiği alimler ve eserleri vasıtasıyla sahih akide günümüze kadar ulaşmıştır. Günümüzde Suud hanedanlığının saptırma gayretlerine rağmen Necd ulemasının sahip olduğu berrak akide ve tavizsiz duruş Durar'us Seniyye, Mecmuat'ur Rasail gibi derlemelerde açıkça görülmektedir.

İşte bizler bu imamların sahip olduğu akidenin aynısını savunuyor ve bu nezih akideye davet etmeye gayret ediyoruz. Kısacası bizler kendimizi müslüman, muvahhid, sünni ve selefi olarak tarif ediyoruz. İslamın dışındaki bütün dinlerden beri olduğumuz gibi Ehli sünnetin dışındaki bütün mezheplerden de beriyiz.

Allahu teala **“Allah katında hak din İslam’dır”** (Ali İmran: 18) ve de **“Kim İslamdan başka bir din ararsa o, ondan kabul edilmeyecektir ve o kimse ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır”** (Ali İmran: 85) buyurmaktadır. Bu sebeble bizler ister Hristiyanlık, Yahudilik gibi ehli kitap dinleri olsun, isterse de Mecusilik, Budizm, Hinduizm vb kitabi olmayan dinler olsun İslam'ın dışındaki bütün dinlerden ve bu dinlerin mensuplarından beriyiz. Bunların hepsini tekfir ediyor ve ebedi cehennemlik olarak görüyoruz. Bu din mensuplarını dost ve veli edinenleri de tekfir ediyor ve düşman biliyoruz. Zira Allahu teala **“Yahudi ve Hristiyanları veliler edinmeyin, sizden kim onları veli edinirse o da onlardandır”** (Maide: 51) buyurmaktadır. Günümüzde dinler arası diyalog, hoşgörü, medeniyetler ittifakı, dinlerin kardeşliği hatta birliği gibi sloganlar adı altında yapılan faaliyetlerin hepsini İslam'ı yok etmeyi hedefleyen küfür ve ilhad hareketleri olarak görüyor ve tel'in ediyoruz.

Aynı şekilde kendilerine “din” ismini vermedikleri halde aslında modern birer din mahiyetinde olan laiklik, demokrasi, sosyalizm, komunizm, milliyetçilik, ulusalcılık, kemalizm, baasçılık, liberalizm, kapitalizm, sağcılık, solculuk vb bütün beşeri sistemleri ve ideolojileri reddediyor ve bu yeni beşeri dinlerin mensuplarını da tekfir ediyoruz. Son dönemlerde çoğulculuk, inançlara saygı, ortak noktalarda uzlaşma, fikir özgürlüğü vb isimler adı altında bu batıl ideolojilere saygı göstermeyi, onları da müslüman olarak kabul etmeyi savunanları da aynı şekilde tekfir ediyoruz. Yine İslamla bu batıl dinler arasında ortak noktalar bulup, İslamı bu beşeri sistemlerle sentezlemeye çalışan bütün girişimleri de tel'in ve tekfir ediyoruz. Zira İslam Allah'ın dinidir ve onda hiç bir eksiklik yoktur, bu tarz bütün sentez girişimleri İslamda eksiklik olduğu ve bu eksikliğin başka ideolojilerle tamamlanacağı anlamına gelir. Böyle bir düşünceden Allah'a sığınırız. Bundan dolayı bilhassa günümüzde İslamla demokrasinin bir arada olabileceğini Türkiye'nin öncülüğünde isbat etmeye çalışan “İlmli İslam (!)” projesini

tel'in ve tekfir ediyoruz. Bu projenin arkasında birtakım ins ve cinn şeytanlarının var olduğunu hissediyor ve de Yahudiler ve masonların öncülüğünde "Yeni dünya düzeni" adı verilen Deccal düzeninin tesis edilmeye çalışıldığını görüyoruz ve insanları gücümüz yettiği ölçüde bu fitneye karşı ikaz etmeye gayret ediyoruz.

Bizler, Ehli Sünnet vel cemaate ve selefi salihin akidesine muhalif olan Haricilik, Mutezile, Cehmiye, Mürcie, Rafızilik (Şia), Alevilik, Batınlık gibi geçmişteki bidat fırkalarından ve günümüz uzantılarından beri olduğumuz gibi bazı konularda sünnete muvafakat edip bazılarında muhalefet eden Eş'arilik, Maturidilik gibi kelami ekollerden de aynı şekilde beraatimizi ilan ediyoruz. Zühd ve nefis tezkiyesinin ötesinde hulul, ittihad, vahdeti vücud, vahdeti şuhud, rabıta, şeyhlerden yardım dileme vb şirk ve küfür itikadlarına sahip olan (Kadiri, Nakşibendi, Rufai vb) bütün sofi tarikatlerden ve bidat ve hurafeleri din edinmiş diğer bütün tasavvufi ekollerden de uzağız. Tarikat yapılanmasına sahip olmasalar da akide olarak tasavvufçularla aynı olan Nurculuk, Süleymancılık, Işıkçılık (H. Hilmi Işık ve bağluları), Tebliğ cemaati, Habeşiler, Birelviler, (Taliban'ın bağlı olduğu) Deoband ekolü gibi hareketleri de aynı şekilde redd ve tekfir ediyoruz. Kendilerine "Kur'anıyyun" adını veren Sünnet inkarcısı mealcileri ve onlarla bazen açık bazen gizli ittifak halinde olan modernist, reformist bütün akımları da tekfir ediyoruz.

Kişi ehli sünnete hakkıyla ittiba ettiğinde günümüzde kendilerini ehli sünnete ve selefe nisbet eden Suud selefilerinin veyahut da akide olarak onlardan farklı olmadıkları halde siyasi konularda ayrılan el-Kaide vb cihadi olduğunu iddia eden akımların ve de Seyyid Kutub'tan beslenen ve Tekfirci olarak nitelenen "Hakimiyet davetçisi" birtakım oluşumların selef imamlarının akidesiyle bir alakası olmadığını görecektir. Öyle ki bu fırkaların davetçileri Sünni, Selefi ulemanın sözleriyle köşeye sıkıştıklarında "biz nasslara tabiyiz, ulemaya körü körüne tabi olmayız" gibi kendisiyle batıl kasdedilen hak sözlere sığınarak bir anda "selefi kimliklerini" bir kenara bırakabilmektedirler. Gerek bu tip "selefi görünümlü hareketler" gerekse de böyle bir iddiası olmayan İhvan, Hizb'ut Tahrir vb "siyasal İslamcı" etiketi taşıyan hareketlerin hepsi aslında ehli sünnetten bağımsız yeni birer mezhep hüviyeti taşımaktadırlar. Tasavvufi oluşumların, mealcilik vb modernist akımların, İran ve Şia eksenli hareketlerin selef menhecine uzaklığı aşikar olduğu için zaten söz konusu bile etmiyoruz. Bizler bu fırkaların hepsinden beriyiz ve herkese de bütün fırkalardan uzaklaşıp ağacın köküne sarılmayı tavsiye ediyoruz. Taifet'ul Mansura olan Ehli sünnet ve selef ulemasının eserlerinden yüz çevirerek, muasırların veyahutta müteahhirun ulemasından kafası karışık zatların kitaplarından beslenen bir kimsenin velev ki zahiren tevhid üzere olsa bile hakikatte itikadını koruyabilmesi çok zor bir ihtimaldir.

İşte bu noktada bizlere düşen vazife, başta akide olmak üzere İslami meselelerde kendi re'yimizle görüş beyan etmek veya nasslara dayanmayan felsefi, kelami içtihadlarda bulunmak değil, bilakis Kur'an'a Sünnete ve de bu ikisini bize kesintisiz bir silsileyle nakleden imamların yoluna; Ehl'ul hadis ve'l eser, Ashab'ul Hadis veya günümüzdeki bazı araştırmacıların Selefiyye

olarak tabir ettikleri Fırka-i Naciye (kurtulan fırka) ve Taifet'ul Mansura (Yardım olunmuş taife) olan Ehli sünnet ve'l cemaate tabi olmaktır. Bu bahsettiğimiz batıl cereyanların bizzat içinden gelen bizler de site vasıtasıyla bu akidenin neşrine ve de Allah'ın dini hakkında ilimsizce yapılan fikir yürütmelerin önüne geçmeye, bu hususta kendi nefsimiz başta olmak üzere herkese nasihat etmeye gayret edeceğiz inşallah.

AKİDEMİZ

Bütün küfür, şirk ve bidatlara bu şekilde “la” deyip hepsini reddettikten sonra isbat ve kabul ettiğimiz akideyi icmalî, özet bir mahiyette aktarmak istiyoruz.

Tağutu redd ve Allaha iman: Evvela bizler Allah'tan başka ibadete layık ilah tanımıyor ve de Allahın haricinde ibadet edilen bütün sahte ilahları, yani tağutları reddediyoruz. Aynı şekilde tağutlara ibadet edenleri de red ve tekfir ediyoruz. Din aslı ve temeli budur. Aşağıda sayacağımız bütün meseleler bu asıldan doğar. O yüzden biz insanları öncelikle bu asla yani tevhide davet ederiz. Tevhidi hakkıyla idrak eden diğer meseleleri de idrak eder. Tevhidi kavramamış olan birisine birtakım güncel meseleleri anlatmanın yararı yoktur. Hiç kimse tevhidi kavramadığı sürece belli amellere küfür ismini vererek İslama girmiş olmaz. Günümüzde en çok yapılan hatalardan birisi de budur.

Allah'tan başkasına ibadet eden herkes müşriktir: Dua, yardıma çağırma, kurban kesme, adak adama, hükmüne teslim olma gibi ibadet çeşitlerinden herhangi birisini Allah'tan başkasına yapan kimse velev ki yaptığı işe ibadet ismini vermese de, ilah edindiği varlığa ilah ismini vermese de müşriktir. Keza Allah'a uluhiyetinde (ibadet hususunda), rububiyetinde (kainatı sevk ve idaresinde) ve de kendisine has isim ve sıfatlarında şirk koşan kişi yaptığı işin şirk olduğunu bilmesede, bu şirk amelini teville veya cehaletle de yapsa bu kişi müslüman değildir ve müşriktir. Böyle bir kimsenin kendisini İslama nisbet eden, şahadet getiren, namaz kılan birisi olması ile yahudi veya Hristiyan kökenli olması arasında bir fark yoktur. Keza Allah'ın haricinde bu şekilde ikinci bir ilah ve rabb edinen bir kimse İslam'a yeni girmiş de olsa, hatta bu kimse fetret döneminde olup kendisine risalet hücceti ulaşmamış da olsa kafir ve müşriktir. Bu kimse fetret ehlinen ise azap görüp görmeyeceği alimler nezdinde ihtilaflıdır ancak böyle bir kimsenin müslüman olmadığında ihtilaf yoktur. Zira Allahu teala Nisa:48, 116 ve diğer birçok kati nasslarda kendisine ortak koşanı bağışlamayacağını beyan etmiştir.

Müşrikleri tekfir etmeyenler kafirdir: Büyük şirkle imanın bir arada olmayacağı İslam dininden zaruri olarak bilinen bir meseledir. Her kim buna muhalefet eder, şirk ehlinen herhangi birisine diliyle lailahe illallah dediği için veya cehaletinden ötürü müslüman ismini verirse açık nasslara karşı geldiğinden dolayı aynı onun gibi kafirdir. Zaten böyle bir kimse imanla küfrün arasını ayırd edecek bir marifete, bilgiye sahip olmadığını ortaya koymuştur. Bu kimseler hakkında tevakkuf edenlerin durumu da aynıdır. Bizler günümüzdeki bazı kalplerinde eğrilik olan zeyg ehlinin yaptığı gibi “tağutu tekfir ederiz, ancak tekfir etmeyenler hakkında

duraklarınız veya şirk koşanları tekfir ederiz ancak tekfir etmeyenleri tekfir etmeyiz” gibi batıl şüpheler peşinde koşmayız. Zira böyle diyen bir kimse tağutu reddetmemiştir ve müşriklerden beri olmamıştır, küfre iman ismini vermiştir. Bütün bunlar ise küfürdür.

Vela-bera imanın rüknüdür: Vela-bera (dostluk ve düşmanlık) bu anlamda tevhidin ve akidenin ayrılmaz bir parçasıdır. Her kim kafirleri tekfir etmemek, onlarla İslamın ve müslümanların aleyhinde yardımlaşmak, küfürlerine rıza göstermek gibi hususlarda dostluk gösterirse velev ki onların itikadını benimsemese de hükmen onlar gibidir yani kafirdir. Bunun daha aşağısındaki vela çeşitleriyle onlara dostluk gösterenler ise yaptıkları işe göre günahkar hükmünü alırlar. Müslümanların bazı sırlarını onlara verenler, onlara dünyevi amaçlı müdahane /yaltaklık yapanlar gibi. Bizler bütün bu hususlarda Ehli Sünnetin yaptığı gibi ifrat ve tefrit arasında vasat bir yol takib ederiz ve küfre rıza manasına gelmedikçe velanın her çeşidini küfür olarak addetmeyiz.

Hüküm ancak Allahındır: Hüküm verme (teşri) yetkisi sadece Allah’a aittir, haramı ve helali sadece o belirler. Her kim günümüzdeki beşeri sistemlerin yaptığı gibi hakimiyeti Allah’tan başkalarına verir ve İslam şeriatına muhalif kanunlar ihdas ederse kafirdir ve tağuttur. Muhammed (as)’ın şeriatına alternatif olarak icad edilmiş bu vaz’i (uydurma) kanunları kabul eden, bu kanunlarla hükmeden milletvekilleri vb bütün yasama organı mensupları, yürütme organı yani hükümetler ve de yargı organları yani bu şirk kanunlarına göre davaları halleden hakim ve savcılar, bu kanunlara göre savunma yapan avukatlar ve de insanları küfür ahkâmına uymaya silah zoruyla teşvik eden emniyet ve askeriye mensupları hepsi aynı şekilde kafirdirler. Bu batıl kanunların yapılışına oylarıyla destek olanlar da aynı şekilde kafirdir.

Tağuta muhakeme olmak şirktir: Keza bu küfür kanunlarına göre yargılanmayı, muhakeme olmayı kabul eden herkes de bu ameliyle İslam şeriatından başka bir şeriata bağlandığını ortaya koymuş olur. Bu ise halis küfürdür. Tağuta muhakemenin küfür oluşu hususunda kişinin kendi isteğiyle veya gönülsüz olarak gitmesi arasında –şeran muteber bir zorlama (ikrah) hali müstesna- bir fark yoktur. Keza tağutun hükümlerine göre hareket etme durumu devam ettikten sonra yapılan işin isminin değişmesi (avukat tutma, temyiz, ifade verme, savunma yapma) hükmü değiştirmez. Her kim bu mahkemelere esir olarak dahi gitse yapılan batıl yargılamayı reddetmez ve de küfür ahkâmına göre yargılanmayı kabul ederse aynı şekilde kafirdir. Bu hususta darul harb olmasından dolayı veya zaruret, maslahat gibi gerekçelerle küfür hükmü ortadan kalkmaz. Zira iman küfür hükümleri böyle şeylerden dolayı değişmez.

Küfür işleyen herkes kafirdir. Ancak ikrah durumu müstesna. İkrahın ise şartları alimler tarafından açıklanmıştır. İnsanların ikrah zannettiği her şey ikrah olmaz.

Tağutu yüceltmeyi hedef edinen ordulara intisap eden kimselerin durumu da aynıdır. Eğitim, tebliğ, zaruret veya casusluk gibi bahanelerle küfür işlenemez. Keza benzer bahanelerle tağutun eğitim kurumlarına dahil olarak oradaki putlara tazim, küfür meclislerine iştirak gibi küfür fiillerini işleyenler veya çocuklarının bu küfürleri işlemesine rıza gösterenlerin durumu da aynıdır. **Zira küfre rıza küfürdür.** Kalben kafirlere buğzettikleri gerekçesiyle bu tarz küfür

amelleri işlemeye cevaz verenler veya bu amelleri tekfir etme hususunda tereddüd gösterenler iman mahiyetini anlamamışlardır. Çünkü ehli sünnete göre iman kalple tasdik, dil ile ikrar ve azalarla ameldir. İkrâh hali olmaksızın küfür ameli işleyen kimsenin velev ki küfre itikad etmediğini bile açıklasa kafir olacağı hususunda bütün İslam ehli ittifak etmiştir.

Bizler tağutu tasdik anlamına gelen herhangi bir küfür söz ve fiilini kalben tasvib etmediğimiz gibi sözle, yazıyla veya imza yoluyla da kabul etmeyiz, fiil olarak da yapmayız. Batıl tevillerle bunları meşrulaştırmaya çalışmayız. Küfür veya haram olduğu açık olmayan şüpheli meselelerde dahi kafirlerden ve tağutlardan uzak durmaya gayret ederiz. Küfür olduğu isbat edilmediği gerekçesiyle şüpheli amellere dalmayız. Bu, müminin vasfı değildir. Kitap ve Sünnet nezdinde küfür olduğu açık olan fiilleri tekfir ederiz, açık olmayan meselelerde ise kendimiz içtihadla bulunmaya yeltenmeyiz. **Zira İslam dininden zaruri olarak bilinen meseleler haricindeki hafi /kapalı meselelerde görüş beyan etmek, ancak içtihad ehliyetine yani Kuran ve Sünnetten hüküm çıkartma (istinbat) yeteneğine sahip alimlerin işidir.** Bu ise başta Arapça olmak üzere çeşitli alet ve usul ilimlerine vakıf olmayı ve de tefsir, hadis, fıkıh gibi ilim dallarında söz sahibi olmayı gerektirir. Günümüzde bu şekilde müçtehid vasfına sahip bir kimseyi tanımıyoruz. Bu sebeble ister iman küfür meselelerinde , isterse de fıkhi meselelerde doğrudan nasslardan hüküm çıkartmaya kalkarak fetva veren hiç kimsenin görüşünü –bu görüşünü geçmişteki ehliyet sahibi alimlere dayandırmadığı müddetçe- dikkate almıyoruz. Bu, elbetteki içtihadla açık olan, kati nassla sabit olmayan konularla alakalıdır. Yoksa tevhide iman, şirk ehlinin tekfiri, iman 6 şartı, İslamın beş rüknü, içki, kumar, zina vb haramlığı açık olan konular gibi dinden zaruri olarak bilinen meselelerde bir alimin fetva vermesine gerek yoktur.

Teveessül: Allaha dua ederken onun isim ve sıfatlarıyla teveessül edilebileceği gibi, kişi salih amellerini öne sürerek de teveessül edebilir. Keza diri olan birisinden dua etmesi de talep edilebilir. Bunun haricindeki teveessül çeşitleri bidattir ve şirke götüren vasıtalarındandır. Kişi bu batıl teveessül çeşitlerini Allah'tan başkasına dua etmek, sığınmak, tevekkül etmek, o kimsenin dularını işittiği ve icabet edeceği gibi itikadlara dayanarak yaparsa müşrik olur.

Gayb bilgisi: Gaybı bilmek Allaha mahsustur. Her kim Allahtan başka bir kimsenin ister kahin veya münecim ismi verilen falcılardan isterse de şeyh ismi verilen deccallerden olsun gaybı bileceğine, kalplerden geçeni bileceğine itikad ederse kafirdir. Allah gayb bilgisini ancak Rasullerine vahiy yoluyla bildirir. Velilere de bazen ilham veya rüya yoluyla bazı hususları bildirir. Kafirlerle de bu türden ilhamlarda bulunması bazen sözkonusu olur. Keza müminlere de bazen şeytanın ilham vermesi mümkündür. İlham ve rüya şeytandan mı Rahman'dan mı geldiği bilinmeyeceğinden dolayı şeriat nezdinde delil değildir. Hiç kimse ilhama dayanarak gayb bilgisi iddia edemez. Allah rasulunun vefatıyla birlikte vahiy kesilmiştir. Dolayısıyla her kim sofilerden bazılarının yaptığı gibi kendisine vahiy geldiğini, kitap verildiğini, Allah'la konuştuğunu iddia ederse peygamberlik iddia etmiş olur ki Allah rasulünden sonra rasul ve nebi olduğunu iddia eden herkes kafirdir. Evliyanın kerameti haktır. Allah dostlarının elinde bazı harikulade olaylar zuhur edebilir. Ancak bütün bunlar o velinin dilemesine değil, Allahın

dilemesine bağlıdır. O yüzden keramet inancı velilerin kainatta tasarruf ettikleri, yardım isteyenin yardımına koştukları gibi şirk olan inançları meşrulaştırmak için kullanılamaz.

İsim ve sıfatlar: Bizler Allahu teala'nın kemal sıfatlarla muttasıf olup her tür noksanlıktan münezzehe olduğuna, onun eşi ve benzeri olmadığına iman ederiz. Kuran ve Sünnette yer alan bütün sıfatlarına ister ilim, kudret gibi akli sıfatlar olsun isterse de yed, vech, istiva gibi haberi sıfatlara olsun teville ve yoruma gitmeden, teşbih ve tecsimde bulunmadan, mahlukatın sıfatlarına benzetmeden, tekyif yapmadan yani keyfiyetini araştırmadan iman ederiz. Allahu teala bizzat kendi vafsettiği üzere göklerin fevkinde arşının üzerindedir. Mahlukatından ayrıdır. Her kim onun mahlukatının içine hulul ettiğini, her yerde olduğunu söylerse kafirdir. İşte bütün bunlar bizim, İslam dininin zaruri olarak bilinen temel esaslarından ve de tevhid ve sünnet ehli imamların eserlerinden derlediğimiz birtakım meseleler ve bu meselelerin halihazırda tartışılan güncel bazı konulara tatbikinden ibarettir. Geri kalan diğer akidevi meselelerde ne düşündüğümüzü merak edenler İmam Ahmed bin Hanbel'in Usul'us Sunne adlı eseri, Şeyhulislam İbn Teymiye'nin Vasıtiye akidesi ve selef imamlarına ait diğer akide metinlerine müracaat edebilirler. Burada tevhid ve sünnet ehlinin akidesini muhtasar bir biçimde özetlemeye çalıştık, çoğu zaman delil zikretmedik. Herhangi bir meselede delil ve kaynak talep edene delili Allahın izniyle sunulacaktır.

Ahiru da'vane en'il hamdu lillahi rabbil alemin.